

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milián.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Campubí.
Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Borri (*Belgrad*), Natàlia Boronot
(*Moscou*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam
Díez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumburí (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Giménez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Ramon Llop, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: EFE

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

La geometria invariable

Novament, el funambulisme parlamentari ha permès al president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, de superar el primer tràmit en el camí de l'aprovació dels pressuposts generals de l'estat (PGE) del 2010. Ara ha estat el vot favorable de Coalició Canària –un incondicional del suport parlamentari als successius governs espanyols– i el Partit Nacionalista Basc que ha permès que no reeixissin les esmenes a la totalitat presentades per les formacions de l'oposició.

L'èxit dels equilibris del president espanyol és multidireccional. En primer terme, es tintola el seu govern perquè aferma les bases per a poder aprovar la llei més important de cada curs polític, el pressupost general. I se'n surt tot i trobar-se enmig d'una greu crisi econòmica, i quan pràcticament tots els acords socials (i polítics) li qüestionen precisament la política econòmica, que preveu d'intensificar la pressió fiscal que acabarà afectant principalment les classes mitjanes. Precisament és la fórmula contrària a la que fan servir els principals governs europeus per sortir de la crisi. D'una altra banda, reobre els ponts de relació amb un PNB que ha oblidat ja l'enuig pel pacte de l'espanyolisme a Euskadi que els foragità del govern basc. En canvi d'això, el nacionalistes bascos aconsegueixen *blindar* el concert econòmic. Dit d'una altra manera, el PNB s'assegura les seves posicions allà on encara governa: les diputacions forals, que són les que recapten, de fet, els impostos dels ciutadans del País Basc. Finalment, aconsegueix que l'agenda catalana deixi de formar part de les preocupacions de l'executiu espanyol. Ni traspassos pendents de grans infraestructures ni millores d'inversions ni res de res no li ha calgut negociar a l'executiu del PSOE amb les formacions catalanes.

L'èxit de Rodríguez Zapatero ha posat en evidència dues circumstàncies que han jugat a favor seu. D'una banda, la incapacitat de les formacions catalanes de reivindicar conjuntament res al Congrés de Diputats. En aquest punt, si CiU, ERC i ICV-EUiA han expressat l'oposició als comptes prevists per l'executiu espanyol, de nou, la primera formació en vots i diputats a Catalunya, el PSC, s'ha desdibuixat entre les files del grup del PSOE a Madrid. En segon lloc, també s'ha vist com les necessitats preemptòries dels nacionalistes bascs han acabat desarmant les formacions catalanistes al Congrés. De la mateixa manera que en algunes altres ocasions han estat les necessitats catalanes les que han perjudicat les posicions basques.

És a dir, José Luís Rodríguez Zapatero ha pogut jugar amb una mena de geometria invariable, una geometria basada en la incapacitat de les forces polítiques catalanes de coordinar esforços a Madrid, i en la incapacitat de les forces nacionalistes *perifèriques* d'establir veritables aliances. I aquesta geometria, per sort per als successius governs espanyols, fa prop de tres dècades que sí que es manté invariable.

Als nostres lectors

Ja han passat dues dècades de la caiguda del mur. Molts l'havien somniada, gairebé ningú no la va preveure. Amb la caiguda del mur de Berlín començava a tancar-se la ferida que havia partit Europa en dos. Però sobretot, els ciutadans dels estats del bloc de l'est van enlluernar-se amb el somni de la llibertat. Avui, vint anys després, alguns dels somnis s'han desfigurats. Unes transicions polítiques i econòmiques complicades han donat lloc a unes estructures estatals amb dèficits democràtics greus, que han reduït alguns dels drets socials i civils a lletra morta, i que han donat joc a lideratges polítics totalitaris.

Aquesta setmana, ens abelleix, també, d'indicar al president Francisco Camps quines opcions té per sortir de l'embull en què es troba. Som generosos.

Enric Rimbau